

המוקד להגנה הפרט

HAMOKED Center for the Defence of the Individual

هموكيد - مركز الدفاع عن الفرد

תאריך: 2.5.2010
בתשובה נא לציין: 61827
בדואר רשום עם אישור מסירה

לכבוד
גב' חיאת נאצרה
ראש ענף רישום ילדים
הלשכה למינהל אוכלוסין
משרד הפנים
ואדי ג'ו 49
ירושלים 94700

גב' נצרה הנכבדה,

הנדון: **אי מענה לבקשה לרישום ילדים (בקשה מס' 898/09)**
ע"ש גב' גבראן, ת"ז
עבור בניה, יליד 9.3.03 ויליד 6.11.05, ירושלים

1. גב' גבראן יפתה את כוחם של פרקליטי המוקד להגנת הפרט, לטפל בענייניה מול הרשויות הישראליות. מצ"ב יפוי כוח.
2. בחודש יוני 2009 הגישה הגב' גבראן את הבקשה שבנדון לרישום בניה. חלפו למעלה מ-10 חודשים ולא נתקבל כל מענה לבקשה זו.
3. גב' גבראן מוכרת על ידי המוסד לביטוח לאומי כתושבת ישראל מחודש יולי 2008. בניה אשר נולדו בירושלים, לאם המחזיקה בתושבות קבע בישראל, זכאים להירשם כתושבי קבע מכוח תקנה 12. ואולם, כאמור, הבקשה לרישום טרם נענתה.
4. באם מקור אי המענה לבקשת הרישום נובע מדרישתכם למרכז חיים במשך שנתיים ימים יצוין כי דרישה זו אינה מוזכרת בחוק ומקורה בנוהל פנימי. לדידכם, מטרת הנוהל היא לבחון האם בכוונת ההורה התושב להשתקע בישראל טרם ביצוע הרישום.
5. לסירובכם לרשום את בניה של הגב' גבראן יש השלכות חמורות. ההשלכה הישירה היא הותרתם של הבנים מחוסרי מעמד בביתם בירושלים, המקום בו הם ואמם מנהלים את חייהם. ההשלכות הנלוות לכך הינן רחבות ופוגעניות באופן בלתי סביר.
6. הותרת הבנים מחוסרי מעמד פוגעת בזכותם לחיות עם אמם הישראלית כחוק, בזכותם לקבלת שירותים סוציאליים ובראשם ביטוח בריאות ממלכתי ובזכותם לחינוך. בנוסף לכך, במידה ויקרה לאם דבר אשר ימנע ממנה לפנות אליכם בעתיד, יעמוד רישום של הבנים בישראל בסכנה.
7. לא ניתן להשלים עם מצאות בה נותרים הילדים מחוסרי מעמד בישראל ועם ההשלכות הקשות על זכויותיהם ובראשן הזכות להיות מבוטחים בביטוח בריאות ממלכתי. מצב בו בניה של תושבת ישראל נותרים ללא מעמד כלל ונחשבים לשוהים בלתי חוקיים בעיני הרשויות הינו בלתי סביר בעליל.
8. על חוסר הסבירות שבפגיעה בזכויות הילדים ואמם וההשלכות הקשות הנלוות לפגיעה הנובעות מדרישה להוכחת מרכז חיים של שנתיים, עמד כבי' השופט דוד חשין בפסק דינו בעת"ם (י-ם) 8340/08 אבו גית ואחי' נ' שר הפנים ואחי':

סבורני כי עמדתו העקרונית של המשיב, לפיה הילדים אינם זכאים למעמד כלשהו עד למילוי הדרישה של מרכז חיים במשך שנתיים, חורגת ממתחם הסבירות. כל כך, משום שהיא עלולה לחשוף אותם

למציאות חיים בלתי תקינה של שהייה בלתי חוקית בישראל למשך תקופה ניכרת (כשנתיים) ... תוצאה זו, אינה עולה בקנה אחד עם ההכרה בצורך לכבד את "האינטרס של השמירה על שלום הילד" (עניין קרלו, פסקה 2), כמו גם עם אופיה המיוחד של תקנה 12, כתקנה שנועדה לקדם זכויות אדם בשני ההיבטים המרכזיים שעליהם עמדה הנשיאה ביניש: "הראשון, הוא ההיבט הנוגע לזכותו של ההורה בעל המעמד בישראל לגדל את ילדו, כלומר בזכותו החוקתית של ההורה לחיי משפחה. ההיבט השני נוגע לזכויותו העצמאיות והאוטונומיות של הקטין לחיות את חייו לצד הורהו" (עניין עויסאת, פסקה 20) שם, תק-מח 2008(4), 9240, עמ' 9245.

9. עוד הוסיף כב' השופט חשין כי ככלל, ובהיעדר טעמים מיוחדים שלא לנהוג כן, על משרד הפנים להעניק לילד, בתקופת הביניים שעד למילוי הדרישה לקיום מרכז חיים, רישיון לשהייה בישראל לצד הורהו.

10. לאור כך שכבר נקבע על ידי בית המשפט לעניינים מינהליים, כי יש לאשר שהיית ילדים בישראל על מנת שלא למנוע את המשך החיים המשותפים של המשפחה תחת קורת גג אחת בישראל, **אנו דורשים כי הבנים ו ירשמו לפחות במעמד ארעי (מסוג א/5) באופן מיידי. דרישה זו נועדה למנוע את הותרתם של הילדים מחוסרי מעמד ואת הפגיעה בזכויותיהם.**

11. כיוון שבמקרה זה מדובר בילדים אשר אין להם כל מעמד בכל מקום אחר, ובהתחשב באופיה המיוחד של תקנה 12 שנועדה לאפשר לילד לחיות כחוק לצד הורהו הישראלי ולזכות בזכויות הנלוות למעמד, מן הדין ומן הצדק לתת להם לפחות מעמד ארעי (מסוג א/5) עד לאישור הבקשה לרישומה.

בכבוד רב,

סיגי בן ארי, עו"ד

יפוי כוח